

ДИСТАНЦІЙНА ОСВІТА У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Кривоніс С.С., Храмова Т.І., Шелест Т.М.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

Будь-які нововведення або інновації стають предметом вивчення, аналізу та впровадження. Введення дистанційного навчання є одним з видів інновацій в організації професійної освіти. Крім того такий вид навчання став незамінним у період карантину. При дистанційному навчанні суб'єктами в інтерактивній взаємодії виступатимуть викладачі та студенти, а засобами здійснення подібної взаємодії – електронна пошта, теле- або відеоконференції, діалоги в режимі реального часу та інше. Основні принципи дистанційного навчання: встановлення інтерактивного спілкування між викладачем та студентам без забезпечення їх безпосередньої зустрічі і самостійне освоєння певного масиву знань і навичок за обраним курсом. Необхідно відзначити, що саме дистанційна освіта відкриває студентам доступ до нетрадиційних джерел інформації, підвищує ефективність самостійної роботи, дає абсолютно нові можливості для творчості, набуття та закріплення різних професійних навичок, а викладачам дозволяє реалізовувати принципово нові форми і методи навчання із застосуванням концептуального і математичного моделювання явищ і процесів.

Головною проблемою розвитку дистанційного навчання є створення нових методів і технологій навчання, що відповідають телекомунікаційному середовищу спілкування. У цьому середовищі мають яскравий прояв ті обставини, що студенти не просто пасивні споживачі інформації, а в процесі навчання вони створюють власне розуміння предметного змісту навчання.

Дистанційна форма навчання повинна сприяти масовому поширенню освіти, роблячи навчальні курси доступними в порівнянні з традиційною очною освітою. Проте доводиться констатувати низьку якість дистанційного навчання, що закономірно в контексті існуючих пріоритетів – мінімізації витрат.

Стан розвитку дистанційної освіти в Україні на сьогоднішній день не відповідає вимогам до інформаційного суспільства, що прагне інтегруватись у європейську і світову спільноту. По-перше, Україна відстає від розвинутих країн в застосуванні технологій дистанційного навчання. По-друге, має місце суттєве відставання телекомунікаційних мереж передачі даних, які відзначаються недостатньою пропускнуою здатністю, надійністю зв'язку та його низькою якістю.

У зв'язку з цим потребують перегляду методики навчання, моделі діяльності і взаємодії викладачів та студентів. Успішне створення і використання дистанційних навчальних курсів має починатися з глибокого аналізу цілей навчання, дидактичних можливостей нових технологій передачі навчальної інформації, вимог до технологій дистанційного навчання з погляду навчання конкретним дисциплінам.

А головне, повинна бути висока мотивація до здобуття знань у студентів.